

contes de bona nit

Això era i no era, i si és cert bé i si no també...

Era un matí d'estiu, feia molta calor i el Sol estava resplendent i brillant com ja feia unes setmanes. Era un dia molt especial per la Greta perquè era l'últim dia que estaria a aquella casa que hi havia estat tota la seva vida. Era una casa preciosa amb unes finestres molt grans i quan era el matí hi entrava molta llum. Tenia un jardí immens. Ella estava acabant d'empaquetar aquells llibres vells i arrugats del seu avi. Ell feia uns anys que no hi era i li explicava històries i contes màgics. Ella anava remenant fins que va trobar un llibre que no havia vist mai. Era antic, escrit amb una lletra d'impremta, una mica desgastada i es notava que feia olor de vell. La Greta, molt interessada, va començar a llegir aquell llibre fins que de sobte va començar a notar una sensació estranya. El llibre va començar a moure les pàgines com un ocell i la Greta es va deixar endur.

Es va agafar ben fort en aquelles pàgines de color de crema ben antigues que feia temps que ningú les llegia. El llibre va sortir volant per la finestra i la Greta sobre ell. Al principi quasi xoquen contra un edifici però ràpidament el llibre el va esquivar. Després van entrar en un bosc que la Greta mai havia vist. Era ple d'arbres alts i forts. Ella i el seu transport màgic anaven seguint un caminet de pedres blanques i grises. La Greta estava ben espantada i anava cridant com una boja perquè tenia por de caure però finalment, van parar en una clariana preciosa. Ella es va quedar pensant un moment.

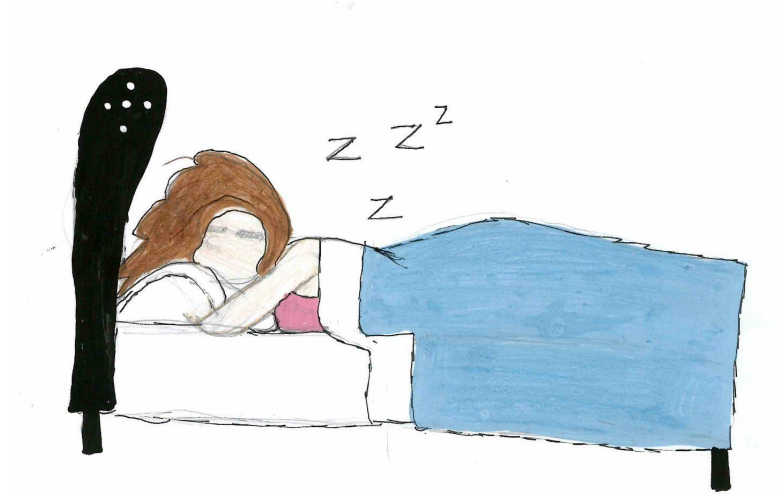
- Espera, m'estàs dient que un llibre m'ha portat volant i ara estic aquí en una clariana sense poder tornar a casa? Va dir en veu alta tota sola. Després va començar a escoltar una veu molt coneguda. Una veu que feia anys que no sentia. Era la veu del seu avi. En aquell moment, li van venir mil memòries d'aquells vells temps. La veu del seu avi sonava cada cop més i més fort, fins que de sobte el va veure allà mateix.

La Greta estava molt emocionada, però en canvi, ell no va dir res. Li va començar a explicar la història preferida de la Greta. Li encantava aquella història, sempre que

podia demanava al seu avi que li expliqués. Era una història sobre una nena, una nena intel·ligent, amable, valenta que un dia viatjava sobre un llibre i li passaven mil aventures.

- He tornat per poder-te contar una última vegada el teu conte preferit Greta. Ara si, bona nit, va dir el seu avi.

I amb els ulls mig plorosos la Greta li va enviar un petó i li va desitjar bona nit.

Maair